

# Adı Konmamış Bir Aşk Masalı

— Ayşe Manav · 14 Aralık 2012

Yeni bir başlangıç yapamayacak kadardı kırgınlıklarım, düşlerim hep uzaktan bakıp güldü, ya hayata tutunduklarım?

Elde var hüzün,  
Saksımda; zehirli sarmaşıklarım.

Öylesine zordu seni yaşamak, öylesine ağırdı seni sevmek.  
Her şeye rağmen, sende var olmak. Her gözyaşım, bittiğim anlardaydı sana başlangıçlarım.

Benim bittiğim yerde sen başlıyordun içimde.  
Mutlu, umutlu gülümseyen gözlerinle, sen doğuyordun seher vakti kızılığında, karanlık gecelerin sabahına.

Sesimi duyuramadım, dokunamadığım, doyasıya bakamadığım.  
Solğumdun, soluyamadığım.  
Ağladığımda omzuna yaslanamadığım.

Her nefes alışım, seni her damarlarıma doldurduğumda, benim sonum oldun,  
Senin ise yeni başlangıçların.  
Bir duvar gibi karşımda sözlerin, altında kaldığım.

Sesim çıkmaz bilirsin,  
Sözlerim; içime akan kanlı gözyaşında, öyle derindeki yaralarım ulaşamadığın uzaklıkta.  
Benim gerçeklerim, senin düşlerin, rüzgâr misali esiyor başucumuzda.

İmkânsızdı.  
İmkânsızlıkta kaybolduk.  
Adı konmamış bir aşk masalında.

Ayşe MANAV